
POŚWIĘCOWAĆ (2) *vb impf*

poświęcować (1), **poświęcować** *a.* poświęcować (1); poświęcować *ArtKanc*; poświęcować *a.* poświęcować *PatKaz II*.

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz w -ować).

praes 3 sg poświęcuje (1). ◇ con 3 sg m by poświęcował (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Uświęcać kogoś, obdarzać łaską [kogo w kim] (1) : Płod święty w twym żywocie będzie zwan Syn Boży/ Ná ktorego Bog Oćiec moc á cześć the włoży/ By ná łtolcu Dáwidowym wiecznie krolował, Lud wśpráwiedliwiáiąc, W łobie poświęcował. ArtKanc A3v.*

2. *Wyświęcać na kapłaństwo [kogo] (1) : a nye yednącz ye [kapłanów] poźwyzczyye nauyńzy byłkup ale czterzy razy PatKaz II 37v.*

Synonimy: 1. błogosławić, oczyścić.

Formacje współrdzenne cf ŚWIĘCIĆ.

Cf [POŚWIĘCOWAN], POŚWIĘCOWANIE

AL